

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 20.- Mare de Déu de la Bonanova.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva)- Esposos Antonio Pastor i Margarita Mayor.

Diumenge dia 21.- DIUMENGE 29 DE DURANT L'ANY.

9h.- Missa.

12:30h.- Acció de gràcies 49è aniversari de casament Sebastià i Montserrat. Maria Poch i espòs Joan Mèlich i fill. Manuel Clajer i esposa Inés / Isabel Albacete./Isidre Marcè Prats (30è. aniversari) i esposa Magdalena Ferrés Aymerich.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Dilluns dia 22.- Sant Joan Pau II, papa.

Vespre.- Família Martí Tuset.

Elvira Costa, Enric Aymerich i Josep M. Aymerich.

Dimarts dia 23.- Sant Joan de Capestrano, prevere franciscà.

Matí.- Missa.

Vespre.- Montserrat Pascual Rigol.

Dimecres dia 24.- Sant Antoni Maria Claret, arquebisbe i fundador.

Matí.- En acció de gràcies.

Vespre.- Jaume Vilà Llopart.

Dijous dia 25.- Sant Bernat Calbó, bisbe de Vic.

Matí.- Enric Perals Aymerich.

Vespre.- Família Morral-Reverter.

Divendres dia 26.- Sants Llucià i Marcià, màrtirs.

Matí.- Missa.

Vespre.- Pascual Luna, Carmelo Luna, Josefina i Pilar. En castellà.

Dissabte dia 27.- Sant Florenci, màrtir.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva)- Joan Marcè Rigol i família.

Anita Ferrés i Joan Matas i Maria Dolors Balcells.

Engràcia Sagristà i Miquel Font.

Vicenç Perals, Rafael Arriero, Emili Torres, casats el 1973.

Diumenge dia 28.- DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY.

9h.- Miquel Via i esposa Dolors / Joan Saperas i esposa Benita.

12:30h.- Felip Roig / Joan Font i Montserrat Mèlich.

Isidre Prats.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 @vidaparroquial

Diumenge 30 de durant l'any/ B. 21 D'OCTUBRE DE 2018. Nº 38

LA PARRÒQUIA, UNA REALITAT IMPRESINDIBLE

En vigílies ja de l'Assemblea parroquial, m'ha caigut a les mans un resum de la conferència d'Alfonse Borràs, Vicari General de la diòcesi de Lieja, pronunciada a Barcelona al Congrés Internacional sobre la Parròquia.

En la seva introducció raona aquesta afirmació contundent: "la parròquia no és pas morta", perquè l'Església –és a dir, les comunitats, els fidels i els seus pastors- s'aferra a perpetuar en el territori una inserció de la memòria cristiana en tant que Evangeli anunciat i viscut. La parròquia s'aguanta encara, però ha esdevingut un dels punts calents de la crisi de transmissió que sacseja l'Església i moltes altres institucions. Aquesta crisi de transmissió és saludable: permet de desemascarar la il·lusió mantinguda al llarg de molts segles de cristiandat, consistent a fer creure que l'evangeli havia aconseguit definitivament d'impregnar la cultura.

Per aquesta raó, paradoxalment, en aquesta mateixa crisi, la institució parroquial pot esdevenir un taller privilegiat de la proposició de la fe no sols per a les persones que hi acuden encara (cercant un servei públic religiós) sinó també per als parroquians que, gràcies a elles expressen en el seu territori la memòria cristiana (en tant que comunitat cristiana). La parròquia no està pas morta.

També s'ha de dir que la parròquia avui no ho és tot: la parròquia té el seu lloc en la vida de l'Església, però gosaria dir que la parròquia és irremplaçable des del moment que fa honor a la seva singularitat de ser "l'Església en un lloc, per a tot i per a tots".

Apuntem ara la llista d'elements que ha de contenir aquesta realitat imprescindible que ha tornat a ser la parròquia:

1. Una parròquia que aculli tothom que se li acosta
2. Una parròquia propera a tots els qui viuen en el seu territori.
3. Una parròquia que posa en pràctica la cooperació eclesial.
4. Una parròquia amb un nou estil de direcció: la governança (treballar pastoralment en equip).

Resum de Mn. Anton Roca

ACTIVITATS

✓ **DISABTE VINENT, DIA 27, L'ASSEMBLEA PARROQUIAL**

La crida a participar en l'Assemblea de la nostra parròquia és més que participar en una pura reunió. Crec que ens obliga a consciència. Ens obliga pel contingut i pel que significa de trobada extraordinària d'una comunitat cristiana. Participar-hi és un senyal d'apreci i respecte envers la teva parròquia, més enllà del que pensis, de l'acord o desacord que et mereixi la seva actuació. És una ocasió magnífica per evidenciar la diversitat i com en una parròquia cal escoltar tothom i conviure amb diverses formes de ser i de fer, i que en aquesta diversitat hi ha la riquesa i la pràctica de l'autèntica comunió fraternal.

No venim a tirar-nos els plats pel cap. Tot el contrari: venim a fer un exercici de comunió: escoltar-nos, ajudar-nos a progressar, refer l'ànim enmig de les dificultats, per sortir finalment de l'Assemblea amb la nostra fe enfortida, més viva la nostra esperança, més autèntica la nostra caritat. Més renovada espiritualment la nostra comunitat, amb la donació de l'Esperit Sant.

Recordeu l'horari de l'Assemblea Parroquial:

DISSABTE, 27 D'OCTUBRE, A L'ESGLÉSIA PARROQUIAL

17,45: Arribada dels participants

18,00: Inici amb cant i pregària

. Paraules de Benvinguda

. Presentació de l'Assemblea per part del moderador

. La vida de la Parròquia:

“Presentació i informació de les diverses activitats i grups”

19,15h: Petit descans

19,25h: Vers una comunitat cristiana més **acollidora i servidora:**

DIÀLEG OBERT MIRANT EL FUTUR,

(preguntes, propostes, opinions, aspectes a millorar...)

20,00h: Cloenda Assemblea amb l'**EUCARISTIA DOMINICAL**.

✓ **CONDOLENÇA:** La donem als familiars de Maria Barcon Prevosti, que morí el passat dia 15, a l'edat de 84 anys. Descansi en la pau del seu Senyor.

✓ **BAPTISMES:** aquest dissabte, dia 20, ha estat batejat l'infant Alejandro Serra Gutiérrez. Benvingut a l'Església catòlica.

ELS INGREDIENTS DE LA VIDA

Un dia Alistair Cooke, periodista britànic que s'havia establert als Estats Units, es va aturar a una estació de ferrocarril rural i va veure que el cap de l'estació estava cultivant les roses del seu jardí.

- Quantes hores té la seva jornada laboral? -li va preguntar.
- Vuit hores, senyor. Cinc dies a la setmana.
- Sempre vuit hores? Els cinc dies?
- Sí, sempre el mateix.
- I per què?
- Perquè si treballés menys de vuit hores, no tindria diners per comprar roses. I si treballés més, no tindria temps per cuidar-les.

Admiro –i m'interpel·la- la saviesa que demostren tenir moltes vegades les persones senzilles. Reflexionant sobre aquesta anècdota se m'ha acudit pensar que la vida humana ve a ser com un còctel. La qualitat de la vida de cadascú de nosaltres depèn de la qualitat dels ingredients que hi posem i de la nostra habilitat per integrar-los d'una manera harmònica.

De vegades la nostra vida no té prou qualitat com a conseqüència de l'escassa qualitat dels ingredients que hi col·loquem. Altres vegades sí que hi posem ingredients de qualitat, però no en prou quantitat com perquè el producte sigui potent.

A la vida hi ha ingredients com la feina que ens vénen socialment imposats. Altres són més personals, d'elecció pròpia. Per mi com a cristià la vida de la fe representa el que les roses representaven per al cap de l'estació. Quan a la meua vida he relegat la fe a un segon terme, m'he sentit més buit, i de vegades em passa. Com el cap de l'estació, necessito dedicar prou temps al cultiu de la meua fe perquè el còctel de la meua vida tingui prou consistència i em senti feliç.

Joan Ferrés i Prats